

[John Vinther]

minusser, end der er plusser. Men, hvad der er mere væsentligt: Lovforslaget tager altså overheadet ikke fat på at løse de væsentlige problemer.

Det indrømmer regeringspartierne jo sådan set også; i hvert fald er det et af de væsentlige elementer i lovforslaget, at der skal nedsættes en kommission, der skal foretage en gennemgribende revidering af det samlede lejelovskompleks. Det tager jeg i hvert fald som udtryk for en tilståelse fra regeringens side af, at man godt er klar over, at man ikke tager fat på det væsentlige.

Når nu denne kommission absolut skal nedsættes, skal jeg da ikke undlade at give den et par ord med på vejen om, hvad det er. Det Konservative Folkeparti ønsker.

Vi ønsker, at der arbejdes hen imod et frit boligmarked, og det kræver naturligvis, at der fremsættes lovforslag af en ganske anden støbning end det, vi nu behandler. Boligområdet er fortsat det mest planøkonomiske og det mest detailregulerede område, vi kender til i dansk lovgivning. Det ønsker vi ændret. Vi ønsker, at alle disse forældede restriktioner afvikles. Vi ønsker fri huslejeregulering frem for regler om omkostningsbestemt husleje. Det skal naturligvis ikke føre til en eksplosion i lejeniveauet; det er ikke det, der er formålet. Formålet er naturligvis, at man med etableringen af et frit boligmarked får en sammenhæng mellem huslejen og lejemålets kvalitet og ikke, som tilfældet er i dag, at det er tidspunktet for, hvornår en ejendom er opført, der er afgørende for huslejens størrelse.

Det er et politisk mål for os, men det burde faktisk også være god logik for Folketingets øvrige partier. Det er i hvert fald en afgørende forudsætning for, at man kan få en bedre mobilitet på boligmarkedet.

Det er vores opfattelse, at dette lovforslag, der indeholder en del nye ting, hvoraf nogle er positive, som sagt ikke løser noget som helst, men blot vil medvirke til endnu større detailregulering og uoverskuelighed, hvorfor vi ikke kan støtte lovforslaget.

Bodil Thrane (V):

Efter lang tids forarbejde fra Boligministeriets side, hvor ejere og lejere har været involveret, kan vi i dag behandle et lovforslag om lejeloven.

Venstre nærrede temmelig store forventninger om, at vi nu omsider skulle se et gennembrud af liberalisering på området, idet regeringen jo har taget forskud på udlejernes positive resultater, da man ved skattereformen indførte en kapitalvindingskat, som sikrer, at staten under alle omstændigheder får sin part af et eventuelt overskud.

Men sådan skulle det ikke gå. Regeringspartierne har med lovforslaget bundet 4 partier til en aftale helt indtil 1998, sådan at vi allerede nu kan konstatere, at der ved deres hjælp ikke kan rokkes ved noget før efter den tid.

Vi kan derfor her konstatere, at vi har brug for nogle andre partier og nogle andre stemmer, hvis vi skal ændre det, der bliver vedtaget med dette lovforslag. For det lovforslag, der ligger foran os, er – det store omfang til trods eller måske netop derfor – et bevis på, at vi ved reguleringer og præciseringer og justeringer af snesevis af paragraffer har en forældet tankegang, som hele tiden kommer til syne her i Folketinget, om lejelovsbegrebet, og at det er os herinde, de lovgivende, der er de bedste til at regulere og bestemme, hvor og hvordan lejeniveauet skal ligge for, som det så ofte er sagt, at beskytte de socialt svage grupper og ikke mindst for at forhindre bolighajer og andre udnyttende i at spekulere sig til såkaldt uretmæssige fortjenester på andres bekostning.

Nu kunne man måske forstå den tankegang, hvis virkeligheden forholdt sig sådan, som flertallet her i Folketinget mener, men sådan er det jo ikke. Uden for disse tykke mure ved vi alle sammen godt, at mønsteret i lejesektoren ikke er proportionelt, forstået på den måde at de socialt svage bor i de mest hensigtsmæssige boliger. Ligeledes ved vi, at det ikke nødvendigvis er de mere velbeslåede, der bor i de dyreste lejligheder. Og udlejerne tjener som bekendt ikke stort på den løbende forretning.

Når vi så samtidig får flere og flere meldinger om, at vi har boliger nok, og at problemet mere ligger i mobilitet og standard, er her for mig at se ikke grund til at fastholde det meget forældede princip om det lejedes værdi, altså lejeniveauet – med alle de reguleringer og konteringer og henlæggelser osv. – og sige, at det er det, man skal lægge loft over.

Det er forhold, der for os at se har været og stadig væk er en af årsagerne til den relativt ringe vedligeholdelse, vi kender fra mange ud-